

Korošec.

Gospodarski in političen list za koroške Slovence.

Izhaja vsako drugo soboto

v Kranju (tiska Iv. Pr. Lampret; izdaja konsorcij „Gorenjca“; odgovorni urednik Lavoslav Mikus).

Velja za celo leto 4 K in se plačuje naročnina in inserati naprej. Vsi rokopisi, pisma in druga pošiljatve naj se pošiljajo na uredništvo in upravištvo „Korošca“ v Kranju. Rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plačuje za enostopno petit-vrsto za enkrat 12 v, za dvakrat 18 v, za trikrat 24 v, za večkrat po dogovoru.

Posamezne številke stanejo 10 vln.

Štev. 2.

V Celovcu, v soboto, dne 22. januarja 1910.

Leto III.

Občinska volilna reforma na Koroškem.

V Celovcu se je posvetoval od koroškega deželnega zbora izvoljeni odsek za izpremembo občinskega reda in občinskega volilnega reda. Sklenilo se je:

Nameravana reforma se napravi ločeno za mesta in za občine na deželi.

Volilna pravica se da tudi tistim, ki je dosedaj niso imeli in se v to svrhu ustvari takozvana splošna kurija, v mestih pa četrti volilni razred.

Volilna pravica častnih članov se odpravi.

V splošni kuriji, v mestih pa v četrtem volilnem razredu volijo tudi še vsi volilci ostalih volilnih razredov.

Določi se, da ima volilno pravico le oni, ki je prebival tri leta v občini.

Ženskam, ki plačujejo davek, se načeloma pripozna volilna pravica.

Osebe, ki ne stanujejo v občini, morajo osebe voliti. Voliti s poblastilom sme samo tisti, ki je sam volilec.

Volilci se razdele v posamezne volilne razrede na podlagi skupnega davka, in sicer prva šestinka v prvi, druga in tretja v drugi in ostale tri šestinke v tretji volilni razred.

Inteligentni volilci se razdele v posamezne razrede, župniki volijo v prvem, učitelji, kaplani, doktorji i. t. d. v drugem razredu.

Uradniki in služabniki občine so od pasivne volilne pravice izključeni.

Volilna doba se je določila na šest let.

Nekaj o beljaški gimnaziji.

Približno pred tremi meseci se je pojavilo ogorčenje, češ, škandal je, da se slovenski dijaki na gimnaziji v Beljaku poučujejo v materinščini po nemško. Krivda se je obenem zvrčala na učitelja slovenščine, pa ne po pravici. Bodi mi

torej dovoljeno, da pojasnim resnico po lastnih izkušnjah. Slovenski prvošolec na Koroškem, vsaj v Beljaku, prinese tako malenkostno znanje materinščine s seboj, da še niti pošteno brati ne zna, kaj šele pravilno pisati. Najlažji članek v slovenski čitanki razume šele tedaj, če si mu v koroškem narečju nenavadne ali preveč različne besede prevedel na nemščino. Kolikokrat sem vprašal učenca: «Fant ali se nisi učil doma v šoli slovenski čitati in pisati?» — Vselej isti odgovor: «V prvem klasi tak 'no malo, potem pa nič več.» Slovenski profesor bi moral delati čudeže, če bi hotel iz slovenskih ur v nižjih razredih odpraviti nemščino, posebno če ni več tamkajšnjega narečja, da bi si pomagal po domače. Hiba tiči torej v koroških utrakvističnih šolah, ki ubijajo slovenskim otrokom učno gradivo po nemško v glavo; ali ga učenci razumejo ali ne, tega jim ni toliko mar. Saj si še mora tretje- in četrtošolec zaradi mnogovrstne vsebine čtiva pomagati s slovarjem. Kar razume n. pr. štajerski fant iz ljudske šole brez težave, te besede se mora koroški nižjegimnazijec učiti na pamet kakor latinske vokabelce. O stališču slovenščine ter o stališču zavednega slovenskega profesorja na tem zavodu bi se dalo povedati še marsikaj bridkega. Saj še nekemu kolegu ni bilo prav, da se je dalo v višjih razredih po Askercu za nalogo «Vmeščanje slovenskih knezov na Gosposvetskem polju». Izrazil se je, kakor sem slišal: «Das ist ein zu nationales Thema. Das sollte nicht sein.» Zdaj pa sodite, slovenski rojaki, kako prijetno je biti «mejnik» v takih razmerah. Na drugi strani pa se zagovarja razvada nemških dijakov, ki prihajajo celo v šolo z vsenemškimi znaki na klobukih ali v gumbnih luknjicah na prsih. — Kar hitro se marmara proti slovenski govoric v zbornici, da bi se po naključju ne žalilo nemško uho. Je že res skrajni čas, da se ves slovenski svet zavzame za izpremembo razmer na Koroškem, drugače smo Slovenci na Koroškem v par desetletjih — bili. Nar. Dnev.

Telesna vzgoja šolske mladine.

Dne 10. januarja se bode začela v naučnem ministruvstvu na Dunaju anketa za telesno vzgojo šolske mladine. To ima biti nekako nadaljevanje srednješolske ankete, ki se je vršila ravno pred nim letom. V kolikor smo poučeni, se gre v prvi vrsti za to, da bi se telovadba na švedski način vršila bolj priprosto, da bi prenehalo vsako akrobatstvo. To misel moramo le pozdravljati, na eni strani zaradi tega, ker je upati, da se bodo v bodoče šolske oblasti bolj brigale za telovadbo na nižjih in višjih šolah, na drugi pa zaradi tega, ker je upati, da zginejo one oblike šolske telovadbe, ki niso prikladne za potrebe mladinskega organizma in ki s svojo pretiranostjo, kakor rečeno, zelo spominjajo na akrobatiko. Mesto te pa se mora posvečati vso pozornost higijenični strani telovadbe. Zlasti je potrebno, da bi se na vseh šolah upeljale mladinske igre; kar se športa tiče, se ima tudi po angleškem vzorcu gojiti. Potrebna institucija bi bili tudi posebni učitelji za telovadbo. V prvi vrsti pa bi se morali učitelji telovadbe temeljito izobraziti v fiziologiji in higijeni ter uvrstiti organsko med učiteljstvo in profesorstvo ljudskih in srednjih sol. Iz priglasenih referatov je tudi razvidno, da se vojna uprava zelo zanima za telovadbo na nižjih in višjih šolah ter tople podpira tozadavne zahteve. Vendar pa se nama zdi nekoliko preveč dobrega, ako se zahteva, naj bi se mladina že v 3. razredu meščanske šole učila streljati. Je sicer res, da so Švedje svoje šolsko telovadbo uredili popolnoma na vojaški način, na nekaterih srednjih šolah se celo posveča 6 tednov vojaški telovadbi — običajno je učitelj telovadbe bivši častnik. Vendar pa je sistema vojaške telovadbe prikrojen vzgoji narodne milice, ni pa militarizem kakor bi bil sigurno pri nas. Konečno bi pripomnili še to: Pri reformi telesne vzgoje v naših šolah se mora gledati na skladnost take vzgoje s celim ostalim učnim načrtom. Higijena, ki mora biti vedno najvišji zakon telesne vzgoje, mora priti vedno v po-

PODLISTEK.

Povest iz hudih turških časov.

Spisal Ferdo Plešič.

Dalje.

V.

Stari Matija je hitro izprevidel, da bo treba še enkrat postaviti se Turkom po robu. S tem bi ljudje, ki so bili še v grabnu, pridobili čas ter bi se rešili. Klical je tedaj svoje tovarše, kar jih je bilo še živih, in druge dobrovoljce k sebi, da bi pri slednji tesni zastopili vtretjič pot ljutemu sovražniku. Ali nihče ni imel več volje kosati se z izurjenimi turškimi vojščaki. Urno, kar se da, gor po gosto zaraščenih bregovih na planine, to je bilo vse, kar so ljudje v tem strašnem hipu izkušali doseči. In že se je čulo peketanje turških konjičev, in že se je bližalo divje vpitje razjarjenih Turčinov.

«Alo, fantje sem!» vpil je Matija.

Pristopil je k njemu le eden — «hudi Janez».

«Samo ti, Janez, pa jaz. Dovolj nas je, da jih zadrživa za toliko časa, da izgine slednji paglavec iz grabna.»

«Hudi Janez» ni nič odgovoril. Popravil si je zavrhana rokava od turške krvi že umazane srajce ter molče prijel za kladvo. Bil je bleđ, in grozna resnost mu je legla na obličje, kakor da bi mu

bila smrt poljubila čelo. Ustaice odločno tismjeni, oko plamteče, težko sopečih prs je stal poleg Matije v ozki tesni.

V tem se prikaže za ovinkom nagloma turški jezdec, ko pa ugleda oba, na slednji boj pripravljena moža, se urno umakne. Par trenutkov za njim pa jih pridrvi več in vname se boj.

«Hudi Janez» in Matija sta imela to prednost, da jima več negoli po dva sovražnika nista mogla stopiti naproti. Turki pa so hitro nadomestili tovarša, ki je padel pod težkimi udarci srčnih kovačev. In padel je Turek za Turkom, in zdelo se je, da si ne bodo mogli izsiliti prehoda. Zato je planil turški poveljnik sam ves razjarjen v boj. In srečal se je s «hudim Janezom», ki je ves oškropljen sovražnikove in tudi že lastne krvi že napol omageval. In zopet, ko tolikokrat poprej, sta se dvignila kriva sablja in težko kladvo. A medtem, ko se je turški poveljnik spretno umaknil smrtonosnemu udarcu, zasadila se je njegova sablja «hudemu Janezu» globoko v prsi, da je revež izpustil svoje grozovito kladvo ter omahnil.

Ko vidi to Matija, udari po poveljniku, da se smrtno ranjen zavali v potok, ki je njegovo truplo urno odnesel dalje po grabnu navzdol. Jedva pa so so Turki zavedli iz svojega strmljenja, že je dvignil stari Matija svojega padlega tovarša, ovil svojo roko krog njegovega pasu ter v divjem skoku preskočil s težkim bremenom vred potok

in hitel, sam krvaveč iz več ran, po bregu gor proti planini.

Dež pušic se je usul za njim, a prekasno, že ga je skrivalo gosto drevje.

Medtem so Turki potegnili truplo svojega poveljnika iz valov ter ga naprtali na njegovega konja. Drugi zopet so zajahali preko tesni, ki so jo bili plačali tako drago. Prazno je bilo kristjansko taborišče, daleč naokrog nobenega človeka, nobenega glasu, le stoleten gozd je lahko šumel ter spremljal divjo pesem gropskega potoka. Tuin-tam kak prazen, okoren kmetiški voz, tuin-tam kakšna v naglici in smrtnem strahu zapuščena skrinja z vsebino, za katero res ni bilo vredno tako krvavo se puliti. Padlo je namreč Turkov dvaintrideset, kovačev devet in kmečkih ljudi osem.

Svoje divjo jezo spuste Turčini nad zapuščenimi vozički in skrinjami, potem pa se zbere k posvetovanju.

Dalje zasledovati kmete, ki so se sedaj bog ve že kam razkropili, ni kazalo več in tudi bi lahko bilo nevarno. Vrhutega se je solnce nagibalo že proti zatonu, in yrniti so se morali k glavnemu krdelu v Podkloster.

Zajahali so tedaj svoje konje po kratkem odmeru ter se vrnili po jarku navzdol zopet proti slapu in Gropičam. In ko so takele nevoljni jezdili, zagledajo blizu slapa zopet Toneja, vaškega revčeka, katerega so vsi že po zabili. Čepel je pod

štev tudi pri učenju ostalih predmetov. V šolah se mora enkrat za vselej ubiti srednjeveško načelo, da je treba le vzgojevati duh in moriti telo. Telesna vzgoja ne sme biti omejena na malo število televadnih ur, temveč se mora raztezati na vse predmete; mladino se mora varovati vsake duševne ali tesne prenapetosti. Ne dvomimo, da se bode na bodočem posvetovanju sklenilo marsikaj pametnega; za to že jamčijo imena poročevalcev. Koliko od tega bode pustili naši birokratje v resnici izvršiti, to je seveda drugo vprašanje. Kamen se je pa vendar začel valiti z vrha gore — in enkrat se tudi glasoviti avstrijski šolski birokratje ne bodo mogli tudi v tem oziru izogniti koristnim reformam.

Dopisi.

Gornje Trušnje. Grajsčino Gornje Trušnje pri Velikovcu sta dosedajna lastnika gg. Fajdiga in Bartol iz Sodražice prodala g. Juliju Karglu iz Moravske. Doličnik je jako miroljuben ter Slovenca naklonjen gospod.

Beljak. («Drava».) Dobrodelno društvo «Drava» je podpiralo v preteklem letu več dijakov visoko- in srednješolcev. Deloma se jim je dajala vedna mesečna podpora, deloma v prostih obrokih. Nadalje enega poštnega praktikanta in enega učenca na orgljarski soli v Celju, doma iz St. Daniela nad Pliberkom. Za več ljudskih knjizic smo naročili knjige. 200 K se je dalo za «Tamburški Dom» na Brnci. Skupnih izdatkov je bilo 700 K 93 v. Gotovine je ostalo koncem leta 931 K 89 v. Prosimo rodoljube, da se ob raznih priložnostih blagovoljno spomnijo društva, da ne bi nastala polagoma v blagajni suša, kakršna je bila v Egiptu sedmo nerodovito leto. Posebno priporočamo tudi narodni kolek, ki je bil dosedaj glavni vir dohodkov in bo, upamo, tudi zanaprej. Vsem blagim pedpornikom izrekamo v lastnem imenu in v imenu pedpirancev: «Bog povrni tisočerkokrat».

Odbor.

Celovec. Gospodarstvo občinskega sveta je tako zanikarno in razsipno ter neekonomsko, kakor malokje. Pravkar imajo hude viharje v obč. sejah. Samo kurzne izgube 10 milijonskega posojila znašajo 158.524 K. Zato županova stranka predlaga zvišanje raznih davkov.

Celovec. (Velikovec — ključ do Spodnje Koroške.) V «Freie Stimmen» nekdo v dolgoveznem članku jadikuje, kako se okrog Velikovca vedno zgoščujejo slovenske vrste in da bo Velikovec kmalu nemški otok, ki se bo končno tudi moral udati slovenskemu navalu. «Usoda Spodnje Koroške bo odvisna od obstoja ali padca Velikovca.» — Torej vendar ne stojijo vse stavbe tako trdno?!

Prevalje. Zares! Mi napredujemo! Vidi se, da tudi pri nemškutarji, Švedmarkovci in Sulvereinovci izgubljajo tal. Da, in zares čuditi se moramo, ko vidimo v svojih vrtih inteligentne skoziškos narodne

grmčjem, nedaleč trupel padlih junakov, ter si nabiral v zamazan klobuk rdečih smukvic, katere rodi gropiški graben v velikem številu in prve dobrote.

In ko ga zagledajo, se spomnijo, da je ta belec bil sicer nehote kriv vseh teh brezvspešnih bojev in smrti njihovega poveljnika, in divji srd jim napolni dušo. Tudi Tonej jih je bil ugledal in nasmejaj se jim nedolžno naproti, češ, zdaj pripeljejo moje «ciklo».

Ali divji Turek se odloči svojega krdela, zažene konja proti njemu, zavihiti svoje krivo sabljo, in revčeka ni bilo več med živimi.

Trdosrčno se nasmejo Turčini ter jezdijo dalje v vedno hitrejšem diru. In slednjič zapuste gropiški graben in Gropiče ter jo urno uderejo proti Podklostru. Tam pa jih je čakalo novo presenečenje. Opat Tomaž je bil s svojimi ljudmi vse turske napade hrabro odbil. A ne samo to. Naklestili so Turke pod Podklostrom tako korenito, da so se umaknili v naglem begu.

Turški četi, ki se je vračala iz Gropič, bi se bila kmalu tudi huda godila. No, vsekakor ji je grdo predlo, predno je dosegla svoje roparske pajdase in z njimi vred tursko deželo.

Benediktinci so si seveda zopet sezidali svoj samostan, ki je izven dobro založene kleti in zakristije, takrat ves pogorel. Da ta samostan danes vidimo v razvalinah, to je kriv veliko kasnejši požar, ki ga je uničil vnovič. Konec prih.

možje, ki nosijo belo-modro-rdečo zastavo in jo dvigajo vedno višje in višje v blagor majki Slavi, v pogibelj nemčurjem. Štejemo v naših vrstah možje kakor gospoda Ivana Sahovnika in Wesiaka, ki kažeta Slovencev pot do zmage nemčurjem. Štajercianstvo in Peldijanstvo pa vihiti svojo trdo pest, kar ti jako dobro občutijo. Drugače tudi mogoče in ker cela politika teh zlodejev je le politika laži, hinavstva, je politika zavijanja resnice, kar naši postenjaki dobro vedo. Kdo bi ne poznal Štajerca kdo ne Poldeja — ekspozlanca za deželni zbor. Človeka, katerega je slovenska stranka spravila na to, kar je sedaj, a bo kmalu mogel zopet pod — podejo, od koder je prilezel. Pa za sedaj. Imenovana Slovenca pa pozivljamo naj še bolj zavlečeta vrv okolu vratu teh nemčurčkov. Smo namreč radovedni, kako dolgi so njihovi jeziki.

Trbiž. (Od divjega lovca napaden.) Poroča se, da je napadel preteklo nedeljo nek divji lovec v bližini Kokova gozdarskega pomočnika tamkajšnje gozdne uprave. Pomočnika so našli nezavestnega, obstreljenega in zabodenega v glavo. Prenesli so ga v Trbiž, kjer je dobil zdravniško pomoč. Poškodbe so smrtne nevarne.

Prevalje. Vrli bralci «Koroška»! Brali ste zadnjič, da potrebujem jaz podpisani in moj Gemeinkrötesehr koleša in olja za pamet. Prosilo se je, da bi nam še kdo poslal to. Jaz sem se pa le motil. Nisem vprašal mojega krötesehrja, kaj smem pisati, a ko je že vse v «Koroško», še sveti Poldi, moj patron, ne more to popraviti, čeravno kakor drugi ljudje pravijo, da je bil on bolj pameten kakor pa jaz. To govore seveda samo hudomušni ljudje. Jaz si pa mislim «vsak profet najmanj velja v svoji domačiji». Ah, kakor se vidi, gospod urednik, jaz vedno predaleč pridem, ako začnem govoriti o svojem patronu sv. Poldeju. Torej moj krötesehr me je uzmerjal, da morem prositi še v časnikih za koleša in olja, ko je vendar pri nama tega že preveč in bi lahko midva prodajala, ako bi kdo hotel kupiti. Zdaj sem se pa še jaz bolj postavil, ko je on rekel, da imam itak že preveč radnov v glavi, položil sem rahlo mojo moško trdo roko na njegovo ramo, mu pogledal v njegove viharne oči ter mu dejal: «Ljubi moj birkolega! Prodajala naša koleša ne bova ker dobrega ni ankol preveč in zna tisti da bi drugi ne mogli rabiti to, kar je v naših glavah». Krepko mi je stisnil mojo roko za moje moške besede in mi rekel, naj zapišem to tudi v «Koroška». Vrli pozdrav, gospod urednik, in smrt nemčurjem.

Vaš Poldi Capatemeta iz fare.

Celovec. (Kako pazijo v Celovcu na norce?) Poslanec Aich je interpeliral v deželnem zboru radi nekega jako čudnega slučaja. Dva fanta sta šla mimo norišnice eden 9 in eden 13 let star. Ko jih zagleda neki norec, v tukajšnji norišnici, jih začne vabiti k sebi in obljublja jima drsalke. Starejši fant, ki je bil v stanu zlezti čez ograjo, je res šel k norcu, mlajši pa je zunaj čakal. To je bilo neko nedeljo popoldne. Ko starejšega fanta le ni bile nazaj, gre mlajši domov in pove, kaj se je zgodilo. Starši so se ustrašili in šli takoj v norišnico in začeli iskati starejšega fanta. Tega pa nikjer ni bilo, dasiravno so preiskali vse kote in kraje. Kakšen strah so preživeli ubogi starši, ko fanta tudi zvečer in drugi dan ni bilo domov. Zopet so začeli iskati po norišnici in čisto slučajno so prišli mimo neke zapuščene kleti, odkoder se je slišalo zdihovanje in steganje. Tam so našli ubogega fanta slečenega in zvezanega. Bil je seveda že čisto trd in premražen. Pripovedoval je sledeče: Tisti norec ga je zvalil s seboj v klet in rekel, da mora iti z njim v eno luknjo, ki je baje v zvezi z nekim dimnikom. Fant se je branil tako, da je šel najprej norec sam notri, toda potegnili je tudi fanta za seboj, ga potem slekel, mu zvezal roke in noge in ga obesil na nek klin tako, da je visela glava navzdol — in ga povrhu še močno z jermenom pretepel. Ker je fant le preveč vpil, ga je zopet oprostil. Fant je umolknil in norec je mislil, da je mrtev. Kakor pa so norci včasih zvitni in prekanjeni, tako je tudi ta norec izkušal vse storiti, da bi se mu ne prišlo na sled. Zapri je vrata v tej luknji, vrgel čez fanta cunjce, krompir ter spravil tudi pred vrata kolikor mogoče krompirja. Potem je odšel. Ko je fant prišel k sebi, se je seveda na vse načine trudil, da bi se oprostil vezi in prišel iz kleti, toda klet je bila zaprta. V takem stanu je ostal fant celo noč in skoro cel dan. Če bi ljudje ne bili prišli pri iskanju slučajno mimo tiste kleti, bi bil fant moral, bodisi od maraza, bodisi od gladu in utrujenosti storiti bridko

smrt. Po pravici je vprašal poslanec Aich, kako je to mogoče, da se na norce tako malo pazi, da delajo, kar hočejo, in da se celo kaj takega ne opazi. Deželni odbornik dr. Lemisch je takoj odgovoril in je moral seveda vse priznati. Žalostno je le, da se mora prej zgoditi kaka nesreča, predno se ti gospodje brigajo za tako žalostne razmere. Želeti bi bilo, da bi se vsaj zdaj napravil red in da bi ti gospodje bolj gledali na svoje dolžnosti, kakor na to, da kažejo, kjerkoli morejo, svoje sovraštvo proti Slovencev.

Spodnja Rožna dolina. (Od nekod.) Ker vidim, prinašate različne dopise iz naše lepe doline, vam moram tudi jaz nekaj sporočiti, kar se zdaj že ves čas govori v spodnji dolini in po Borevljah sploh, kamor se pride in kjer nanese govor na sodnijo v Borevljah. Pravijo, da je naš sodnik bolan; in res posebno dobro ne izgleda. Vendar pa to ne da pravice, da na tak način postopa proti domačemu ljudstvu, da se ljudje že boje iti na sodnijo. Naš sodnik namreč ne zasljuje ljudi, kakor se to zgodi na primer, če ima kdo opraviti pri celovski sodniji. V Celovcu se zapiše, kar človek pove in če kak sodnik še kaj vpraša, se to zgodi mirno, tako da človek zastopi in da zopet odgovor. Naš sodnik namreč ali ljudi sploh ne zastopi ali pa jih noče zastopiti. Eno in isto stvar vpraša po trikrat in štirikrat in če ste mu že eno reč štirikrat povedali, vas bo na koncu še enkrat vprašal. Bog ne daj, da bi vam ušla na koncu, ko ste že čisto zmešani, kaka druga beseda. Takoj prime za tisto besedo in zopet začne vintati in šravfati, da mora človek postati nor. Marsikateri je že rekel, da na koncu sam ne ve, kaj se je zgodilo, kaj je povedal in kaj ni povedal. To se ne pravi ljudi zaslišati, to se pravi ljudi mučiti. Pa je čisto vseeno, ali je kaka kazenska tožba, ali se gre za kako pravico ali denar. Priče navadno prej in potem čisto drugače govore in če se jih vpraša zakaj, pravijo, da ne vedo, kaj so pri sodniku povedali, ker jih je tako za besedo lovil. Mnogokrat se tudi zgodi, da začne nad ljudmi vpiti in jih zmerjati in groziti, da jih bo zaprl. Tako ne more več iti naprej. Mi nismo razbojniki, da bi se z nami tako delalo. Zakaj pa se z vsakim, še tako navadnim človekom lepo mirno ravna n. pr. pri deželni sodniji v Celovcu, kjer so gotovo višji gospodje in bolj učeni, kakor pa naš sodnik. Nam je čisto vseeno, kakšno politiko ima naš sodnik. Dozdaj so bili pri nas skoro sami Nemci in nam je zato tudi čisto vseeno, če sedanji vsak dan Bismarka časti. Kar pa smemo najmanj zahtevati, je, da se z nami, ki davke plačujemo, od katerih dobi tudi sodnik svojo plačo, človeško ravna. Če je sodnik bolan, nam je to žal, toda za to mi nič ne moremo in se zaradi tega tudi ne pustimo sekirati. Naj gre v penzijo, če ne more več opravljati službe, kakor se gre. Če nas pa ne zastopi, je tudi njegova stvar, zakaj so nas pa drugi koj. Pravi se, da se bo napravila pritožba na ministrstvo in na poslance, ako ne bo kmalu drugače. — Sicer se pa kaj posebnega v naši dolini zdaj ni zgodilo.

Rabelj. (Grozna nesreča.) Preteklo soboto ob pol 1. popoldan se je popolnoma pogreznila bolnišnica c. kr. rudokopu. Poslopje je imelo dvoje nadstropij in je izginilo raz površje, nato pa je bližnji potok napolnil vso jamo. Ponesrečilo se je 7 oseb. To so rudniški zdravnik, žena in njega otrok, nek upokojen orožnik in njega žena, potem pestunja in dekla. Če se niso bili ubili, so se gotovo utopili. Nek 16 leten mladenič je pobegnil pravočasno skozi okno, kjer se je hudo obrezal ob steklo in pobil po glavi. Zdravnik je bil s svojo družino v I. nadstropju pri kosilu. Orožnik je stanoval v pritličju. Vzrok je baje ta, da je neka vodna žila iz rabeljskega jezera izpodjedla zemljo in ko so rudokopi razstreljavali rudo, je voda vdrla v rov in bi se bili kmalu tam delujoči rudokopi utopili v rovu. Natančneje se ni znano. To bo dognala komisija.

Jesenice. (Vabilo koroškim Slovencev k predstavi.) Že dve leti zaporedoma so se na Jesenicah uprizarjale posebne gledališke predstave za udeležence iz Koroške. Predlanskim se so uprizorili Meškovi «Na smrt obsojeni», lani Špicar-Sketova «Miklova Zala», letos pa se namerava uprizoriti Meškova «Mati». Mati je drama, ki seže Slovencev, posebno pa koroškemu Slovencev v dno duše. Njen smoter je, pokazati, kako draga naj nau bo mati-domovina in kako kvari naše st.roke tujina. Danes že opozarjamo na uprizoritev Meškove

drame «Mati» na Jesenicah, več pa bomo pravočasno naznanili.

Narodne zadeve.

Volitve se vrše ta mesec po raznih občinah. Slovenci so zopet zmagali v dveh razredih v Kotljah, prvi razred so še obdržali nemačurji. V Tolstem vrhu so volili dne 12. t. m. Slovenski možje so bili maledane izvoljeni v vseh treh razredih in ostane ta občina tudi zanaprej v zanesljivih slovenskih rokah. — V Guštanju so izvolili vnovič dosedanjega župana, fužinskega uradnika J. Eichholzerja.

Višek infamije. Na mnoge pritožbe Slovencev, da se na drž. kolodvoru v Celovcu ne dobi voznega listka na slovensko zahtevo, je ravnateljstvo v Beljaku odgovorilo, da dotičniki niso zahtevali voznega listka v slovenščini, marveč na nerazumljiv način, vsled česar so sami zakrivali, da ga niso dobili. A lepše še pride. — To isto ravnateljstvo je poslalo te dni škofijskemu ordinarijatu v Celovcu vlogo, v kateri opozarja ordinarijat, da veliko duhovnikov v Celovcu zahteva vožne listke «na nerazumljiv način» in da zato ravnateljstvo ordinarijatu naroča, naj opozori svojo duhovščino, da naj zahteva vožne listke v nemščini. — Ali si morete predstavljati še večjo infamnost od strani državnega urada? Pa pravijo klerikalci, da so zrušili nemški sistem!

„Slovenska Mailca“ v Ljubljani uljudno javlja gg. naročnikom na «Slovenski zemljevid», ki ga reklamirajo, da še ni dotiskan. Zato se prosi potrpljenja. Uprava «Slov. Matice».

Ciril-Metodov obrambni sklad. Lepa, važna in nadvse potrebna akcija se je započela, ko so pričeli slovenski rodoljubi podpisovati v prid obrambnemu skladu svoto za svoto ter dajati na ta način Rosseggerjevi dvemilijonski zbirki dostojen odgovor. Bil je pa tudi skrajni čas, da se je to započelo, kajti to je sigurno, da bodo Nemci, kot bogat in zaveden narod kmalu dosegli svoj cilj, saj se oglašajo vsak dan posamezniki, oglašajo se pa tudi društva in občinski zastopi tako, da je število vseh teh zavezancev doseglo že 500. Tudi mi Slovenci smo z ozirom na naše razmere, ko nam narodni dan raste dan za dnevom — z uspehom lahko zadovoljni, kar se tiče oglaševanja od strani zasebnikov. Toda so pač še drugi faktorji, kateri naj pridejo tukaj enako v poštev, ki z vztrajnostjo in marljivostjo brez posebne težkoče lahko pomnožijo število ustanovnikov za obrambno zbirko. Slovenci imamo nebroj najrazličnejših društev in vsa ta društva in zveze vendar ne bodo ostala pri onem obzorju, katerega jim morda označujeje njihova pravila in se ne osmelila pospeti do tiste samozavesti, ki jim iz gorkega domorodnega čuta velevala storiti preko tiskanih paragrafov oni velevažni in pri sedanjih razmerah prepotrebnii sklep — postaviti tudi eno ustanovno svoto v prilog obrambnemu skladu. Saj imamo tudi po naših društvih lepe zglede zavednega domoljubja. Vsako narodno društvo, ki stori ta prevažni sklep, ga stori pač tudi v korist, vsaj se gre — za biti ali ne biti — naše narodnosti, tedaj tudi za biti ali ne biti naših narodnih društev. In katera naloga pač naj bi bila društvom svetejša, kakor sveta skrb za obstanek milega naroda, kojega član je narodno društvo, ter za obrambo mile materinščine, v koji se glasi njegovo geslo! — Ako odbori naših društev vpostevajo to svoto nalogo, katero so nam naložile današnje razmere ter trezno in resno prevdarijo važnost te akcije, se bodo vsekako izcimili taki sklepi v obilnem številu, ker bode vsako društvo smatralo za moralno dolžnost, z vzgledom in vspehudo delovati v ta namen, da se doseže čim največje število udeleženih društev. To akcijo mora smatrati sleherno društvo, kakor posebno misijo, ki se ji določi popolnoma samosvoj delokrog. Volja in vztrajnost naj se podvojita in uspeh ne bode izostal. — Osrednjemu vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda bila bi pa na drugi strani naloga, da povabi potem okrožnic vsa naša narodna društva, zveze itd., istotako vse narodne občinske zastope in denarne zavode, da pristopijo kakor ustanovniki k obrambnemu skladu. Kjer bi se posamezna društva ali občine čutile presibke, naj se jih nekoliko združi in na ta način istotako ugodijo svetemu namenu. Časi postajajo čimbolj resni in pravi Slovenci, ki se zavedajo svoje narodnosti res prav v notranjščini svojih src in ki jim gre v prvi vrsti za ua-

rodni obstanek, vsem tem mora prav iz globočine vzkliči neutušljiva želja, da se skoro vzdrami splošno Slovenstvo ter se združi v krepki skupni odpor.

Na Koroškem nekdanj in danes. L. 1860 so imeli Slovenci na Koroškem 15 šol s samoslovenskim učnim jezikom, danes nimajo nobene. Samoslovenska šola je bila takrat n. pr. tudi v Vetrinju pri Celovcu. Ko se je vetrinjski občinski odbor, od nekaterih zagrizencev nahujskan, proti temu pritožil na ministrstvo, je to zavrnilo pritožbo. — L. 1861 je voditelj koroških Nemcev v «Klagenfurter Zeitg.» zapisal besedno: «Da morajo pri vsakem c. kr. uradu, ki ima opraviti s Slovenci, biti uradniki, ki so tega jezika zmožni, zahteva, ki ji bo vsak pritrtil.» Danes pa te zapro, če zahtevaš vožni listek po slovensko. Za 80% slabše je danes za Slovence na Koroškem nego je bilo l. 1861, ko se je z oktobrskim diplomom zagotovilo narodom enakopravnost.

Slovani, prvotni narod Evrope. «Od nekdanj že tukaj stanuje moj rod. Če ve kdo za druž'ga? Pove naj odkod!» Trditev, da Slovani od pamti-veki stanujejo na svoji zemlji, ni nova. Nedavno je major M. Žunkovič pri H. Slovaku v Kromerizu na Moravskem dal tiskati knjigo: Die Slaven, ein Urvolk Europas. To delo je prej že v starih izdajah izšlo pod naslovom: «Kedaj so Slovani zasedli srednje Evropo?» (Wann wurde Mitteleuropa von der Slaven besiedelt?) Velik napredek pisateljevih raziskovanj so posledica knjige pod prvim naslovom. Kdor je začel čitati zanimivo knjigo, je ne odloži, dokler je ni čital do konca. Prodaja jo A. Piša v Brnu na Moravskem.

Svetovna politika.

* **Državni zbor** se snide šele 15. februarja. Na Dunaju namreč upajo, da se doseže sporazum radi češkega deželnega zbora, ki bo, če bo sploh delal, potreboval za zasedanje toliko časa, da državni zbor ne bi mogel začeti 10. februarja s svojimi delomi.

* **Pogajanje za delavnost češkega deželnega zbora** se nadaljuje na Dunaju, kjer imajo sedaj precej upanja, da se posreči.

* **Nižjeavstrijski krščanski socialisti** so zopet objavili izjavo, da je v njihovem deželnozbornem klubu popolna sloga. To pogosto naglašanje sloge je najboljši dokaz, da je nesloga postala že precej močna. Agrarci v stranki so doslej dosegali, kar so le hoteli in tega so se tako navadili, da so postajale njihove zahteve od dneodne bolj predrznejše. Nazadnje so se jih mestni poslanci vendar ustrašili, ker se vsaj nekateri med njimi po pravic boje za svoje mandate, če bodo draginjo še dalje podpirali tako kakor doslej. Vsled tega sta se obe skupini že večkrat spoprijeli in pošteno zavrvali. Pred javnostjo še kažejo slogo, katere pa v resnici že davno ni.

* **Provizijska afera** čudnega značaja je dala opraviti dunajskemu trgovskemu sodišču. Inženir Hauser je tožil stavbinsko tvrdko Kupka in Orgelmeister, da mu mora predložiti izkaz čistega dobička, ki ga je imela od zgradbe deželne blaznice na Steinhofu, češ, da mu je bilo obljubljeno od dobička 40 odstotkov provizije. Toženci so izjavili, da so imeli pri tisti stavbi izgubo. Sodišče je vprašalo tožitelja, kako je mogoče, da mu je tvrdka obljubila tako nenavadno visoko provizijo. Na to je Hauser odgovoril, da je moral ženi deželnega odbornika ter višjega kuratorja blagajnice Steinerja obljubiti polovico provizije. Do sodbe ni prišlo, ker sta se tožitelj in tožena tvrdka poravnala. Poslanec Steiner pa izjavlja, da bo tožil inženirja Hauserja radi trditve, da je moral njegovi ženi obljubiti polovico provizije. Pred sodiščem se bo ta zadeva menda pojasnila.

* **Ogrski državni zbor** se snide v četrtek ali v petek na sejo. To bo menda odločilen dan. Khuen Hedervary namerava tedaj razviti svoj program; obenem hoče stopiti s strankami oficijelno v dotiko in se z njimi pogajati. Seveda je težko pričakovati, da se res zgodi tako, še manj pa, da bi dobil proračunski provizorij. Sedeč po glasovih madžarskih časopisev je pričakovati, da bo prva seja zelo viharna. Če Khuen Hedervary ne doseže v zbornici svojega cilja, česar menda sam ne pričakuje, razpusti državni zbor in razpiše nove volitve. Kakšno stališče zavzame napram splošni in enaki volilni pravici, je do danes še nejasno, čeprav je v nekem pogovoru naglašal, da hoče na vsak način vpeljati splošno volilno pravico. Teško je to verjeti, ker se je najprej začel pogajati z najbolj zagrizenimi sovražniki splošne in enake volilne pravice.

* **Na Portugalskem** marsikaj ni tako, kakor bi radi yladajoči krogi. Vest o nameravanem komplotu proti življenju mladega kralja Manuela se sedaj tudi uradno potrjuje. Lani je izginilo iz skladišča glavnega carinskega urada v Lizboni 10 tisoč patron. Osumili so neko osebo tatvine, a so jo našli kmalu na to umorjeno. Policija je od tedaj naprej poizvedovala in je prišla slednjič zaroti na sled.

All ste že poslali naročnine za „Korošca“? Ako še ne, blagovolite to storiti takoj! Prihodnje številko ustavimo osem, ki niso do tedaj poravnali naročnine.

Smešnice.

Sreča v nesreči. Gospod vpraša na lovu doktorja: No, doktore, vi se tako smejete in vendar ste zadeli gonjača!

Doktor: Ravno zato! Moj prvi pacient! **Hudomušni.** Žena (k pijanemu možu): Ti me spraviš v grob! Ali glej potem, ko bom mrtva, prikažem se ti vsako noč in te bom mučila do jutra!

Mož: Ali misliš, da ti bo dal hudič tolikokrat dopust?

Zastoj. Mož: Zopet si cele dve uri na ulici blebetala!

Žena: Ah, pripovedovala sem samo znanki o bolezni in da mi je zdravnik prepovedal mnogo govoriti!

Raztresenost. Profesor k svoji soprogi: Prinašam skatljico sladkarij za naše malčke!

Gospa: Ali mož! Saj otrok sploh nimava! **Otročja pamet.** Mali Francki so ukazali, naj pogleda na uro. Pride nazaj in pravi: Veliki kazalec leze ravno namalega!

Zmota. Ona: Gospod v hiši sem jaz! On: In jaz sem mislil, da dobim v hišo ženo!

Telovadno društvo „Sokol“ v Borovljah

priredi

v nedeljo, dne 30. januarja

v veliki gledališki dvorani posojilniške gostilne na Trati pri Glinjah, po domače «pri Cingelcu»

predpustno Veselico

s plesnim venčkom.

Začetek ob 3. uri popoldne. ::: Vstopnina 30 vin.

Gospodarska vprašanja.

Če otroka koplješ, ne umivaj mu oči nikdar s tisto vodo, kakor ostale dele telesa, ker lahko nastanejo nevarne očesne bolezni.

Po kosilu, osobito če si jedel sladke in sladkokisle jedi, je dobro, če grizeš staro, trdo kruhovo skorjo, da ti v večji meri prihajajo sline, ki so za ohranitev zob potrebne.

Zakon o pospeševanju živinoreje in vnovčenju živine je stopil obenem s pooblastilnim zakonom za trgovinsko pogodbo s Srbijo in Rumunsko v veljavo. Od l. 1911 do 1918 je določenih vsako leto 6 milijonov kron iz državnih sredstev za pospeševanje živinoreje. Ustvariti se ima iz tega poseben sklad, ki ga upravlja poljedelsko ministrstvo. Vsako leto se ima 1 milijon od te svote uporabiti za pospeševanje vnovčenja živine, osobito klavne živine, dalje izvoza živine, ustanavljanja živinskih sejmov vsake vrste, dočim se uporabi 5 milijonov vsako leto za pospeševanje živinoreje. Ta svota se na posamezne dežele razdeli po številu glav živine po zadnjem štetju živine. Umno vnovčenje živine se bo od strani poljedelskega ministrstva pospešilo z ustanovitvijo centrale za vnovčenje živine. Ali se bo dalo temu potem časoma spraviti v sklad ceno živine s ceno mesa pri mesarjih?

Zračite! Ne le če se preveč kuri, je škodljivo, ampak tudi če se ne dovaja svežega zraka. Vsako zakurjeno sobo je treba vsak dan vsaj trikrat prezračiti. Ni se treba bati, da pri tem izgubi soba toploto in da je bilo kurjenje zastoj. Dobro prezračena soba se boljše kuri kakor slabo prezračena, Gospodinje mnogokrat tudi pozabijo brisati s peči prah. To je le zdravju na škodo. Plast prahu in nesnage, ki se na peči nabere, ima mnogokrat bolezenske kali v sebi, zgori če se močao zakuri, in zrak še poslabša.

Če teče kri iz nosa, priporočajo mnogi kot čisto priprosto sredstvo proti temu, da se na tilnik položi v mrzlo vodo namočen robec. Baje so se dokazali s tem sredstvom veliki uspehi. V Galiciji je med ljudstvom navada, da drže človeku, ki mu iz nosa teče kri, zveženj mrzlih ključev na tilnik, kar ima vedno uspeh.

Rabite, če imate nahod, če ste hripavi, zaslišeni in težko dihati, Fellerjev fluid z znamko «Elsafluid». Prepričali smo se sami pri bolečinah v prsih, v vratu i. t. d., o njegovem zdravilnem in kašel tolažečem vplivu. Tucat za poskušnjo 5 kron, dva tucata 8 kron 60 vinarjev franko. Izdeluje ga le lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsin trg št. 267 (Hrvaško.)

Proti ozeblinam. Vzemi 2 grama galuna, 2 grama boraksa, 150 gramov rožne vode in 5 gramov benzoe-tinkture, namoči v to mešanico platneno cunjico in položi na ozeblino, in sicer zjutraj in zvečer. Drži to na ozeblini vsakokrat kakih 15 minut; da bo cunjica vedno mokra, prilij včasih malo tekočine.

Perutnina v najhujši zimi. Najhujša zima je navadno v decembru. (Lanska zima je bila izjema! Op. uredn.) Zemlja je ledena in pokrita s snegom, živali ne najdejo nič zelenega, nobenega črva, nobene žuželke, ne morejo si iskati, kar za življenje potrebujejo; zato je treba pomagati. Živali naj bodo v času, ko je sneg, v toplih stajah, ki se dajo dobro zračiti. Dobra, izdatna in kredka hrana je potrebna. Zjutraj jim zmečkaj topel krompir s koruzno moko in otrobi, opoldne jim daj ječmena, zvečer na debelo zmleto koruzo, morda tudi nekaj skuhanega in dobro sesekanega mesa; kot zelenjad jim obesi na vrstico zeljno listje. Ako bomo tako hranili perutnino, lahko pričakujemo, da bomo tudi pozimi imeli vedno dovolj jajc. Velika napaka je, če se ravno pozimi stedi, češ, saj tako nič ne nesejo.

Svežo glavo! Močne živce! Zdravo spanje! Nikakih prsnih in boleznih v vratu imamo, odkar rabimo Fellerjev fluid z zn. «Elsa»-fluid, ker olajšuje bolečine, odstranjuje slabosti ter osveži. Tucat franko K 5.—. Ne poznamo železčnih bolččin, kriča, opehovanja, pritiska v železcu, odkar rabimo Fellerjeve odvajajoče rabarbar-pilule z zn. «Elsa»-pilule. 6 skatljic franko K 4.— Dobi se pri E. V. Fellerju v Stubici, Elsin trg stev. 257 (Hrvatsko).

Raznoterosti.

† **Zakad v morju.** Pri Anconi na Italijanskem so potegnili ribiči iz morja poldrugi meter visoko krasno izdelano vazo in čudovit etruški sarkofag iz marmorja z orožjem in drugimi rečmi. Ribiči so prodali vse skupaj kanoniku v Civitavecchia. Oblast se trudi, da bi dragocenosti rešila.

† **Zamorka in nemški knez.** Nečak bivšega nemškega drž. kancelarja kneza Bülowa, knez Edvard Bülow je skočil v reko Misisipi in je utonil. L. 1902 se je knez Edvard Bülow oženil z zamorko. Ker pa tak zakon ni dovoljen, so ga tožili in zakon bi imel biti razglašen neveljavnim, akoravno je bilo že nekaj otrok iz njega. Iz obupa nad temi razmerami je knez izvršil samomor.

† **Samomor avstrijskega častnika.** Iz Mlade Boleslave se poroča, da se je nadporočnik 10. domobranskega pešpolka, Rihard Koch, ustrelil na kolodvoru, neposredno potem, ko je stopil iz železniškega voza. Častnik se je povrnil ravnokar s 14 dnevne dopusta. Vzrok samomora je neznan. Nekateri hočejo ta samomor spravljati v neko zvezo s ciankalijevo afero.

† **Zopet «voleizdajniški» proces.** Te dni se je doigrala pred vojaškim sodiščem v Mostaru žaloba, ki bo imela za več srbskih rodovin težke posledice. Kakor znano, je šlo v začetku marca letošnjega leta več prebivalcev mesteca Gačko v Hercegovini čez mejo v Črno goro. Takrat je bilo obsojenih več starešin na globo 10.000 K, ker niso zabranili prehoda čez mejo. Že to je bil hud udarec za prizadete rodbine. Ko so se razmere med Srbijo in Avstrijo ublažile, se je vrnilo 31 beguncev k svojim rodbinam, drugi so šli ali v Ameriko, ali v Srbijo, ali so pa ostali v Črni gori. Ko je prišlo teh 31 nesrečnežev na hercegovinska tla, jih je prijela avstrijska oblast ter zaprla. Nato je trajala preiskava več mesecev in civilna in voj. oblast sta se trudili, da naberejo proti obtožencem čim več obtožilnega gradiva. In tako je bilo pretekli teden pred vojaškim sodiščem v Mostaru obsojenih vseh 31 beguncev na težko ječo šest do devet let! Večinoma so to družinski očetje, ki bodo sedeli v ječah, družine bodo pa doma stradale.

† **Žrtev roparske literature.** V Weissenfeldu pri Drazdanih je umoril 15 let stari sedlarski učenec Frank 60 let staro vdovo Günther z nožem in potem ji je stisnil nož v reko, kot da se je sama umorila. Ko jej je ukradel 30 funtov, je pobegnil. Dobili so ga kmalu in našli njegovo last, mnogo roparskih romanov, ki so delovali tako pogubno na njega.

† **V olju se je spekel** na Dunaju v tvornici za kovinske reči 21 let stari delavec Quitter. Bil

bi imel izprazniti rezervoar za surovo olje, ali omamljen od strupenih plinov je padel na obraz v vroče olje, kjer se je tako opeknel, da je takoj na to v bolnišnici umrl.

† **Največji vodni rezervar** bo otvoril meseca majnika londonski župan ob priliki slovesnega prevzeta razširjenega londonskega vodovoda. Rezervar, katerega je sezidal Metropolitan Water Board v Henar Osku bo držal 254 250.000 l. vode ter jo dajal za 1.750.000 prebivalcev.

† **Solzeče drevje.** Na Kanadskih otokih raste med grmičevjem neke vrste drevje, ki spada v vrsto laurorjev ter ima lastnost, da kapajo iz gostega listja neprestano kapljice, čiste kot biser, ki se nabirajo med neprestanim šumenjem in žuborenjem okolo drevesa v malih tolmunčkih. Prebivalci imenujejo ta lepa drevesa solzeče drevje.

† **Na vsučiliščnega profesorja** na Dunaju dr. Aleksandra, ki je specialist za ušesne in nosne bolezni, je streljal krojaški pomočnik Soukup, ne da bi ga zadel. Vzrok: Soukup je bil operiran, toda operacija se ni posrečila, za kar je tudi tožil zdravnika za 20.000 K odškodnine, pri tem pa pogorel v vseh inštancah.

† **Grozilno pismo Kramarju.** Ob priliki nadomestnih državnozbornih volitev v Pragi je dobil drž. posl. Kramář grozilno pismo, v katerem se pravi, da mora biti ubit, ako bi bil izvoljen Mladočeh. Podpisano je pismo: K usmrčenju psa Kramarja izsrečkani narodni socialci. Policija zasleduje, kdo je pisal ali odposlal to pismo.

† **Konfiskacija Ferrerjeve zapuščine.** Protest proti konfiskaciji nepremičnin ubitega Ferrerja je zavrnilo špansko ministertvo. V kratkem bo španska vlada konfiscirala posestva, založarno in šolo Ferrerja in namerava zapleniti tudi premoženje, ki je je imel Ferrer na Francoskem.

:: Našim rodbinam priporočamo ::

Kolinsko cikorijo

Epilepsija.

Kdor trpi na božjasti, krču in drugih nervoznih boleznih, zahteva naj knjigo o tem.

52-44 Dobi jo zastoj in poštnine prosto v 10
Labudovi lekarni, Frankobrod o. M.
(Privil. Schwanen-Apotheke, Frankfurt a. M.)

Varstvena znamka: „SIDRO“.

Liniment Capsici comp.,

nadomestek za 31

sidrov - pain - expeller

je vobče priznan kot izvrstno, bolečino tolažeče in odvajalno vmetenje pri prehlajenju i. t. d. Dobi se ga v vseh lekarnah za 80 v, K 1.40 in 2 K. Pri nakupu tega povsod priljubljenega domačega zdravila, naj se vzame le izvirne steklenice in skatlje z našo varstveno znamko „sidro“, kajti potem je gotovo, da se je dobil izvirni izdelek.

Dr. Richterja lekarna pri „zlalem levu“
v Pragi
Elizabetna ulica št. 5, nova.

Razpošiljatev vsak dan.

Izjava.

Lastnoročno podpisani Janez Wüster, posestnik v Medgorju, prosim g. Simona Wolfa, čevljarskega mojstra v Medgorju, za odpuščanje, ker sem ga obdolžil tatvine in posilstva na moji hčerki.

Ravnotako prosim jaz, lastnoročno podpisana Marija Wüster, posestnika žena v Medgorju, g. Simona Wolfa, ker sem ga užalila z žaljivimi besedami.

Oba podpisana se zahvaljujema g. Simonu Wolfu, da je odstopil od tožbe ter dovoljujeva, da se ta izjava objavi v „Korošču“, „Miru“ in „Bauernzeitung“.

Celovec, dne 17. januarja 1910.

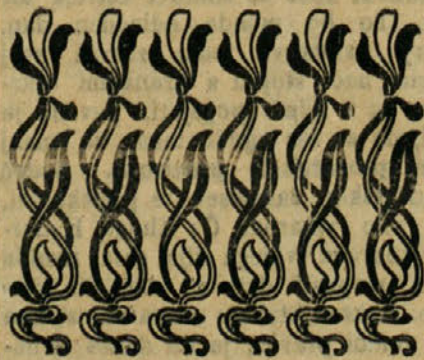
Janez Wüster, zase in za svojo ženo.

Dr. Tone Gosak
priča.

Blaž Lipar
priča.

Vina

štajerska, dolenjska, goriška, vipavska, istrijanska, dalmatinska, jamčeno pristna



ponuja po skrajno nizkih cenah

zadruga

Agro-Merkur

r. z. z. o. z. v Ljubljani.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Akcijski kapital K 3.000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

4 1/2 %

od dne vloge do dneva vzdiga.

☛ Kolodvorska cesta št. 27. ☛

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurznim izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške in ženitninske kavnice.

Eskompt in inkasso menio. :: Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podr. v Spiljetu in Trstu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno odplačevanje po K 8.— za komad. 1 52-47

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.